

HITZAK PALMONDO

JUJUA, POEMAK ETA AKUARELAK

Silvia Federici
Begonia Santa-Cecilia

«Nork irakurri nahi izango ditu nire poemak», galdetzen dio bere bu-ruari eszeptizismoz Federicik. Eta galdera horrek agerian uzten du ez bakarrik zilegitasun-mekanismoen indarra, baizik eta baita poesiari agidanean esleitu ohi zaion papera ere: gauza-izaera baino ez zaio aitor-zen, eta, sarri, bai kontu mundutarretatik bai bizitoki dugun lurretik aldentutako esperientzia artistiko huts gisa aurkezten zaigu.

Bizitzan zehar, Silvia Federicik gizartean piztutako suak eta kezka partekatutak islatu ditu bere poesian, eta hartan oinarritu da beste era batera gogoetatzeko, errealitatea iraultzeko eta inguruan dugun bizi-indarra azaleratzeko. XXI. mendearen hasierako pandemia handia iris-tean, poesia ber hori osteraz azaleratu zen, Federicik, urrutitik bada ere, Begonia Santa-Ceciliaren akuarelekin bekoz jarri zuenean, haiekin solasean. Testuinguru hartan, akuarelek bizitzaren zaintza errotzen zuten, eta, beren pigmentuen bidez, materialtasunez hornitzen.

Liburu hau zenbait hizkuntzatan eta hainbat eskuren artean osatua da, eta existentzia koloreztatzen duten ate guztiak zabal-zabal irekitzen saiatzen da.

POESIA ILUSTRATUTA

ISBN: **978-84-19319-79-1**
ORRIALDEAK: **136**
FORMATOA: **17 x 24**
PREZIOA: **22,00 €**

POESIA ILUSTRATUTA

- Silvia Federici gure garaiko pentsalari irakurri eta aipatuenetako bat da. Liburu honetan, solasean aurkituko ditugu Federiciren poesia, haren militantzien ihesbide eta osagarri dena, eta Begonia Santa-Ceciliaren akuarelak.
- Silvia Federicik gizartean piztutako suak eta kezka partekatutak islatu ditu bere poesian, eta hartan oinarritu da beste era batera gogoetatzeko.
- Begonia Santa-Ceciliaren akuarelek, lore koloretsu ederrak horiek, beste toki batera eramaten dute irakurketa, bi autoreek elkarri bidalitako emailaz ere osatzen dena.

SILVIA FEDERICI (Parma, 1942)

Pentsalaria, idazlea eta unibertsitate-irakaslea da. XX. mendearen amaieraz gero, berebiziko garrantzia izan du pentsamendu feminista eta marxistaren zenbait korronteren bilakae-ran. Metatze primitiboaren forma desberdinei buruzko haren azterketak eta lan errepro-dukzioa kontzeptualizatzeko haren moldeek ekarpen handia egin dute, eta ekarpen hori zabal aipatu eta eztabaidatu izan da. 1980ko hamarkadan, Nigeriako Port Harcourt-eko Unibertsitatean lan egin zuen, eta Afrikako As-katasun Akademikorako Batzordearen sorreran parte hartu zuen. 1987 eta 2005 bitartean, New Yorkeko Hofstra Unibertsitatean jardun zuen, irakasle eta ikertzaile. Argitaratutako lan ugarien artean, *Caliban eta sorgina* (Eskafan-dra, 2017) entzutetsua da irakurriena.

BEGONIA SANTA-CECILIA (Madril, 1964)

Artista bisuala da, eta Madril eta New York artean egin zituen ikasketak. New Yorken, Giza Zientzietan eta Arte Ederretan graduatu zen, New School eta City University unibertsitateetan. Jardun artistikoari dagokionez, maiz nahasi ditu material piktorikoak eta beste material arrunt batzuk, baita soberakinak edo alde batera utziak ere, eta zeregin hori eskuarki «arte»tzat jotzen ez diren eguneroko jardura kolektibo batzuekin uztartzen du: sukaldaritza, meditazioa, dantza, sendakuntza, abegikortasuna, elkarriketa, hazkuntza eta beste zaintza mota batzuk. Pinturatik, argazkigintzatik eta bideogintzatik abiatuta, espazioa eta bizitza (gizatiarra eta ez-gizatiarra) irudikatuzko moldeak ikertzen ditu. Hizkuntzarekin ere lan egin izan du, oroimen afektiboaren kokagunetzat hartuta, baita helduen normalizazioaren aurkako esperimentazioetzat ere. Pentsamendu eta aktibismo politikoko zenbait taldetan parte hartzen du. Informazio gehiago: begoniasantacecilia.com.